

בטחון מהשתדלות ע"פ הלכה

דברים (פרשת שופטים) פרק כ פסוק א - ד

(א) כִּי־תֵצֵא לְמִלְחָמָה עַל־אֵיבֶיךָ וְיָרִיתָ סוֹס וְרֹכֵב עִם רַב מִמֶּךָ לֹא תִירָא מֵהֶם כִּי־יִזְנוּק אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ הַמַּעֲלֶה מִאָרֶץ מִצְרָיִם

(ב) וְהָיָה כִּקְרַבְכֶם אֶל־הַמִּלְחָמָה וּנְגַשׁ הִכְהֵן וּדְגַר אֶל־הָעַם

(ג) וְאָמַר אֲלֵהֶם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתֶּם קָרַבְתֶּם בַּיּוֹם לְמִלְחָמָה עַל־אֵיבֵיכֶם אֲלֵי־יָרֵךְ לְבַבְכֶם אֶל־תִּירְאוּ וְאֶל־תִּתְפַּזְזוּ וְאֶל־תִּעַרְצוּ מִפְּנֵיהֶם

(ד) כִּי יִקְנֶה אֱלֹהִים הַהֵלֶךְ עִמָּכֶם לְהִלָּחֵם לָכֵן עִם־אֵיבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם

דברים (פרשת שופטים) פרק כ פסוק ט

(ט) וְהָיָה כְּכֹלֵת הַשְּׁטָרִים לְדַבֵּר אֶל־הָעַם וּפְקֻדוֹ שָׂרִי צְבָאוֹת בְּרֹאשׁ הָעַם

רמב"ן דברים (פרשת שופטים) פרק כ פסוק ד

(ד - ה) וטעם כי ה' אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם - יזהירם שלא ירח לבבם ולא ייראו מן האיביים, ויאמר שלא יטחון בזה בגבורתם לחשוב בלבם גבורים אנתנו ואנשי חיל למלחמה, רק שישבו לבם אל השם ויטחון בישועתו ויחשבו כי לא בגבורת הסוס יחפץ ולא בשוקי האיש ירצה כי רוצה ה' את יראיו את המיחלים לחסדו

רמב"ן דברים (פרשת שופטים) פרק כ פסוק ט

(ט) וצוה ופקדו שרי צבאות בראש העם - כי התורה תצוה בדרך הארץ, ותעשה הנסים עם יראיו בהסתר. ואין החפץ לפניו לשנות טבעו של עולם, זולתי כאשר אין שם דרך בהצלה אחרת, או להודיע שמו לצרוי לעתים, כאשר היה בקריעת ים סוף וכיוצא בו

רמב"ן בראשית (פרשת וישלח) פרק לב פסוק ד

(ד) נכתבה הפרשה הזאת להודיע כי הציל הקדוש ברוך הוא את עבדו וגאלו מיד חזק ממנו, וישלח מלאך ויצילהו. ולמדנו עוד שהוא לא בטח בצדקתו והשתדל בהצלה בכל יכלתו. ויש בה עוד רמז לדורות כי כל אשר אירע לאבינו עם עשו אחיו יארע לנו תמיד עם בני עשו, וראוי לנו לאחז בדרכו של צדיק שנזמין עצמנו לשלשת הדברים שהזמין הוא את עצמו, לתפלה ולדורון ולהצלה בדרך מלחמה, לברוח ולהנצל, וכבר ראו רבותינו הרמז הזה מן הפרשה הזאת כאשר אזכיר

תלמוד ירושלמי מסכת יומא פרק ח הלכה ה

תני הזריז משובח והנשאל מגונה והשואל הרי זה שופך דמים

שולחן ערוך אורח חיים הלכות שבת סימן שכח סעיף ב

(ב') מי שיש לו חולי של סכנה, (ב) (ד) מצוה לחלל עליו את השבת; (ה) והזריז, הרי זה משובח; (ג') (ב') א (ו) והשואל, הרי זה ב' א' שופך דמים

שולחן ערוך אורח חיים הלכות בית הכנסת סימן קנה סעיף א

(א) {א} א) אחר שיצא מבהכ"נ, א" א א [א] ילך א' [א] לבה"מ; ב] * (ב) ויקבע * עת (ג) ללמוד, וצריך שאותו עת יהיה קבוע ג] (ד) שלא יעבירו אף אם הוא סבור (ה) להרויח הרבה

משנה ברורה סימן קנה ס"ק ה

(ה) להרויח הרבה - ואיש כזה הוא מבעלי אמנה שמאמין ובוטח בה' שלא יחסר לו מזונותיו ע"ז וכדאיתא בירושלמי [סוטה פ"ט] מאי אנשי אמנה כהדא דהוו צוחין ליה בפרגמטיא [פ'] שהיו צועקים הקונים שיבא עם סחורתו למכור] והוי אמר לית אנא מבטל ענתי מה דחמי למיתי מיתי ז"ל הקרבן עדה שם הוי אמר אין אני מבטל השעה שקבעתי ללמוד התורה בשביל הרווחת ממון אם ראוי שיבוא לי ריוח יבוא הוא מעצמו מהקב"ה אף לאחר שאגמור קביעות למודי

ספר חובות הלבבות שער ד - שער הביטחון פתיחה

ונאמר על אחד מן הפרושים, כי הלך אל ארץ רחוקה לבקש הטרף בתחלת פרישותו, ופגע אדם א' מעובדי כוכבים בעיר, אשר הלך אליה, אמר לו הפרוש: כמה אתם בתכלית העורון ומעוט ההבנה בעבודתכם לכוכבים. אמר לו האמגושי: ומה אתה עובד? אמר לו הפרוש: אני עובד הבורא היכול, המכלכל האחד, המטריף, אשר אין כמוהו. אמר לו האמגושי: פעלך סותר את דבריך. אמר לו הפרוש: והיאך? אמר לו: אילו היה מה שאמרת אמת, היה מטריפך בעירך, כמו שהטריפך הנה, ולא היית טורח לבוא אל ארץ רחוקה כזאת, ונפסקה טענת הפרוש ושם לארצו, וקבל הפרישות מן העת ההיא ולא יצא מעירו אח"כ

ספר חובות הלבבות שער ד - שער הביטחון פרק ה

והחמישי, כי הבוטח באלהים הוא מתעסק בסבות העולם להכין מהם צידה לאחריתו וספוק לבית מועדו, ומה שיתברר לו בו הצלת תורתו ועולמו, מתעסק בו, ומה שיהיה בו שום הפסד בתורתו או מביא להמרות הבורא, איננו מתעסק בו, שלא יביא לעצמו מדוה תחת הארוכה. ומי שאינו בוטח באלהים בוטח על... הסבות ותנוה דעתו עליהן, ולא ירחק מדבר מהן, ויתעסק במשובח ובמגונה מהן

...